

Playlist del Sona9 (Part II)

Fem un repàs urgent per una vintena de tonades de la història del Sona9, des del 2001 fins al 2018

Manel a la final del Sona9 | Carles Rodríguez

Quina és l'última vegada que t'has quedat hipnotitzat amb una cançó? Segurament fa pocs segons si has començat a fullejar aquestes pàgines. Parlem d'aquell llampec imprevisible que creua per davant i per darrere. I també pel costat. Sense artificis. Si la cançó et mira, et mira. I ja està. Fem un repàs urgent per una vintena de tonades de la història del Sona9, des del 2001 fins al 2018. En aquesta segona part, us deixem cançons entre l'any 2007 i el 2013.

"Surto al Punt Diari"

The Gruixut's

2007

'Jo vull sortir al Punt Diari, i si em piques a l'ENDERROCK, digue'm què he de fer per entrar-hi, vull guanyar el Sona9.' El rock bandarria del grup altempordanès **The Gruixut's** brandava una esmolada declaració d'intencions, recoberta de saludable sentit de l'humor. Per què fer servir girs innecessaris? Ho deien clar i català, ho disparaven sense embuts. El títol *Xop de benzina* cremava gustosament amb consequents rifs de guitarra i una veu que clamava justícia. Les seves 'pregàries' van ser escoltades i van assolir el primer lloc de l'edició d'aquell any 2007.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=RU-o5z3RJYo>

"En la que el Bernat se't troba"

Manel

2007

Vet aquí una de les primeres cançons amb què **Manel** es va presentar al Sona9, molt abans que el quartet barceloní es convertís en un autèntic fenomen del pop català. El cantant i principal lletrista del grup, **Guillem Gisbert**, recorda: "Al clip que vam fer per a la cançó sortim tots quatre tocant pel carrer; va ser la primera vegada que tocàvem tots junts". I va ser també a la trepidant final del Sona9 d'aquell any on van utilitzar per primera vegada el truc infal·lible de treure en directe una secció de vents per sorpresa en el moment àlgid de la composició per guanyar el Premi Joventut. El tema ja mostrava la seva habilitat narrativa i la capacitat per conrear envejables gemmes de pop-folk.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=X5bBZ5ZbOWE>

"Declaració de principis"

La iaia

2010

Hi ha cançons que acaben convertint-se en els batecs definitoris d'una banda. Aquell 'baaang' o 'cliic' o 'boom' que fa encendre una flama que s'escampa i es comparteix de manera definitiva entre músics i seguidors. "Declaració de principis" -juntament amb "Jo vull ser la meua iaia"- va ser el gran detonador del cançoner del trio osonenc. El guitarrista i cantant de **La iaia**, **Ernest Crusats**, confessa que "la idea inicial era jugar amb el concepte de la repetició i de mostrar conceptes antagònics", però sense adonar-se'n va començar a escriure i va arribar a col·leccionar fins a "més de quaranta versos". Cap problema, el grup va llimar l'estructura i, amb el suport del reputat productor gadità Paco Loco, va armar un esquelet sonor inspirat musicalment en el tema "Spiders", de **Wilco**. Màgia amb precisió.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=70J7oDe8IE4>

"Fucking vagina"

The Mamzelles

2011

Les tres estudiants barcelonines d'art dramàtic afegien a les cançons un divertit i burleta component de *performance* reflectit en un explícit crit de guerra: "Fucking vagina". Aquí, una suma de desafortunades temptatives de lligar amb desconeguts de diferent orientació sexual a la seva acabava amb una sonora rabieta. 'Why are you so gay? Why have I vagina? Fucking vagina', exclamaven unes ja inoblidables The Mamzelles (Paula Malia, Paula Ribó i Bàrbara Mestanza).

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=YyvPzvpIPaE>

"Un indret privilegiat"

Nyandú

2011

Hi ha cançons que dibuixen mapes reals o inventats, on l'oient té el saludable deure moral de fugir durant uns minuts al costat del grup escollit. És un xoc de mans franc, una escapatòria que permet vorejar camins i cercar nous indrets que, a més, són certament privilegiats. Parlem de la Torre d'Oristà (Osona), orgullosa llar de **Nyandú**. El trio de pop-folk va retre un homenatge a l'escenari palpitant de la seva infantesa, amb un 'moltes gràcies!' amb el cor encès.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=k9ibxM_0xEM

"Gos fosc"

Empty Cage

2012

Una pila d'exemples demostren que les ruptures amoroses poden ser un magnífic material per traçar acords. El duet rubinenc Empty Cage es va sumar a la llista amb un convincent blues-rock,

on l'antiheroi del tema es compara amb un gos abandonat. El drama s'accentua quan descobrim que l'antic amant informa que ja ha estat substituït per un ?nou cadell'. Exacte, aquells moments en què, en lloc de bordar enèrgicament, ens surt un ?mèu' afligit. Resignació.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=eITJCXXTvPE>
"Els títols de crèdit"

Copa Lotus
2013

Sense cap dubte, és la peça més emblemàtica del quartet vilanoví Copa Lotus. El vocalista i guitarra Marc Bala admet que quan la va compondre "buscava fer una cançó amb la sonoritat del compositor Ennio Morricone". Després, quan van enregistrar-la per al seu debut, el productor Ken Stringfellow, admirador de la cançó, va afegir més èpica a la sonoritat i va incorporar-hi trompetes.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=QPduL7Qf3Uk>